

[Løje.]

er det rimeligt, at Sukkerproduktionen kan komme til at fremtræde som relativt god, selv om den i og for sig ikke er nogen særlig stor Forretning. Naar mange ønsker at dyrke Sukkerroer, maa det navnlig ses paa Baggrund af, at Kornproduktionen er yderst lidet rentabel, i hvert Fald med de nuværende Kornpriser. Kunde man derfor faa en Erstatningsafgrøde, der var blot en lille Kende bedre, selv om det ikke var helt tilfredsstillende, vilde man naturligvis gerne have det.

Den højtærede Handelsminister henstiller, at vi, det ærede Medlem Hr. Grønning og jeg, forstaar Ministerens Hovedsynspunkter, og at vi frafalder Ønsket om at tilfredsstille Roedyrkerne med Hensyn til Tantiemespørgsmaalet. Selv om jeg i højeste Grad paaskønner den elskværdige Maade, Ministeren henstillede det paa, kan vi ikke efterkomme det. Vi maa stadig hævde, at det er meget ønskeligt, at disse Penge kommer Dyrkerne til gode, og det Ønske vil jeg i hvert Fald for mit Vedkommende fremdeles fastholde.

Det ærede Medlem Hr. Peder Nørgaard var inde paa det, jeg sagde om det storstilede Monopol, som Statsministeren havde talt om i Stege. Naar jeg nævnte det, var det, fordi jeg synes, det fremstiller Forholdene paa en Maade, som ikke er rigtig. Der er naturligvis Tale om en Eneret, for saa vidt et Monopol, men man kan ikke tale om et storstilet Monopol, for hvis man vil bruge dette Udtryk i dette Tilfælde, saa vilde man ganske savne Udtryk, naar man skulde betegne andre Monopoler her i dette Land. Ved Siden af de Fordele, der er forbundet med disse, vil det være meget ringe Fordele, der er forbundet med dette saakaldte Monopol, og derfor synes jeg, at i hvert Fald Udtrykket „storstilet“ bør fjernes. Det har ikke nogen Steder hjemme, naar Talen er om dette Problem.

At Stege-Aviserne ikke har refereret det hele, kan jeg naturligvis ikke gøre for. Jeg har læst det i „Social-Demokraten“, og jeg gik ud fra, at man refererede det, som det drejede sig om at faa frem. Men det glæder mig at konstatere, at man efterhaanden er kommet ind paa den Grundbetragtning i socialdemokratiske Kredse, at Landbrugsordningerne er ikke i særlig Grad iværksat

for Landbrugets Skyld, men for hele Samfundets og navnlig for Arbejdernes Skyld. Det er jo ikke den Tale, man tidligere har hørt. Jeg ved ikke, om vi kan vente en Fortsættelse. Jeg er klar over, at den fortsættes, indtil Valgene er overstaaet, men om det vil ske ogsaa efter Valgene, tvivler jeg noget om. I hvert Fald er det saadan ved alle Lejligheder, hvor man drøfter disse Forhold, at der taler man om Landbrugets monopoliserede Stilling. Det samme talte Statsministeren om ved det omtalte Møde i Stege den 28. August, jeg tror, Ministeren brugte Udtrykket, at Landbruget var det mest monopoliserede Erhverv i dette Land. Jeg glæder mig imidlertid over den Ændring i Opfattelsen, som synes at have fundet Sted i Regeringskredse.

Grønning: Jeg havde haabet, at den højtærede Ministers Udtalelser havde været saa velvillige, at denne Sag kunde være ført igennem Tinget uden Udvalgsbehandling. Det tror jeg ikke bliver muligt nu, da Ministerens Udtalelser jo nærmest maatte betragtes som en Afvisning af de Krav, der var stillet herfra. Jeg beklager saa meget mere denne Afvisning, som jeg finder, at den var yderlig slet motiveret. Det er ikke noget Principspørgsmaal, der her er Tale om, Princippet blev brudt i 1934. Da var det den ringe Avl, der var Aarsag til, at man brød det, nu er det den ringe Sukkerindhold, der er Tale om. Der er ikke nogen principiel Forskel paa, om man tager lidt til Hjælp af Sukkerfonden, naar Udbyttet gaar ned, eller man gør det, naar Sukkerindholdet gaar ned.

Yderligere siger den højtærede Handelsminister, at hvis Dyrkningsforholdene ogsaa i Aar skulde blive ugunstige, er han villig til eventuelt at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse næste Aar. Det er altsaa ikke noget Princip, det er et rent handelsministerielt Skøn, som her skal afgøre, hvorvidt Dyrkerne skal have lidt større Efterbetaling eller ikke, og jeg synes ikke, Ministerens Skøn er begrundet paa en saadan Maade, at Oppositionen har nogen som helst Grund til at rette sig efter Ministeren. Den højtærede Handelsminister maa ogsaa være klar over, at med de store Tab, som har ramt Landbruget i Aar, er det netop i Aar, de trænger til disse Penge, som de har liggende